

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ

Palace ob Westminster.

House of Commons.

(Συνέχεια τ. 3. ἀριθ 266).

Πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, παρατηρεῖται ἡ αὐστηρὰ μορφή τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἰρλανδίας. Ὁ κ. Φόστερ εἶναι ἀνὴρ πλήρης σοβαρότητος, ἀξιοπρεπειάς, καὶ τραχύτητος. Φέρει φαιὰν γενειάδα, φαιὰν κόμη, καὶ φαιὸν μύστακα. Εἶναι ἐνδεδυμένος ἀφελέστατα ἢ μάλλον εὐτελέστατα. Ἡ στάσις του εἶναι αὐθαδεστάτη, ἔχει δὲ τὸ ἀπειλητικὸν ὕφος διδασκάλου εὐρισκομένου πρὸ ἀτακτούντων παιδαρίων. Νομίζει τις ὅτι ὁ χαρακτήρ οὗτος ὁ ἰσχυρὸς καὶ βίαιος ἐπλάσθη ἐπίτηδες διὰ τὴν παραχύδην Ἰρλανδίαν, καὶ ὁμολογουμένως οὐδεὶς δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν ἔκτακτον ἰκανότητα, δραστηριότητα, καὶ ἀφοβίαν τοῦ ἀνδρὸς πρὸς διοικήσιν τῆς ἀκαταδάμαστου ταύτης χώρας. Ἐχὼν πεποιοῖσιν περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντός του, ὁ ἀκαταπόνητος ὑπουργὸς, ὑφίσταται τὰς κατ' αὐτοῦ μομφὰς τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἰρλανδίας μετὰ τῆς αὐτῆς ψυχραιμίας καὶ ἀδιαφορίας, μεθ' ἧς πρό τινας χρόνου ὑπέστη τὴν ἀπόπειραν τῆς διὰ καταχθονίου ἐπιστολῆς δολοφονίας του. Εἶναι ὁ δεξιὸς βραχίον τοῦ Γλάδστον ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πολιτικῇ του, ἢς τὴν λειτουργίαν τὴν ἐδυσχέρανεν ἡ κατάστασις τῆς Ἰρλανδίας, κ' ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ ὀλίγα λέξεις του ριπτόμεναι μετὰ τῆς συνήθους τραχύτητός του ἀρκοῦσι νὰ καταρρίπτωσιν ὀλόκληρα μεγαλοπρεπῆ οἰκοδομήματα ῥητορικῆς εὐγλωττίας τῶν ἀντιπάλων του. ἀπολαμβάνει δὲ τὸν δίκαιον σεβασμὸν ὄλων τῶν Φιλελευθέρων, ὧν λέγεται ὅτι τὴν ἀρχηγίαν προτεινομένην εἰς αὐτὸν ἀπέκρουσε διότι δὲν ἔκριεν ἑαυτὸν ἀρκούντως πλούσιον διὰ νὰ γίνῃ Πρωθυπουργός! Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ παρουσίας μου τὸ μεγαλειότερον τῆς συζητήσεως μέρος περιστρέφεται εἰς τὰ τῆς Ἰρλανδίας, ἐπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ ἀντικειμένου διάφορα μέλη τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐλάμβανον ἀλλεπαλλήλως τὸν λόγον ἐπιτιθέμενα κατὰ τῆς Κυβερνητικῆς πολιτικῆς ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἰδίᾳ. Εἰς ὅλας τὰς μομφὰς καὶ κατακρίσεις ὁ Φόστερ εἰσῆγα, ἐν ᾧ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐμπεριεχουσῶν αὐτὰς ἀγορεύσεων, ἤρκειτο εἰς τὸ νὰ μειδιᾷ πικρῶς καὶ νὰ καταφέρῃ διὰ τοῦ ποδός του σοβαρὰ κτυπήματα κατὰ τῆς πρὸ αὐτοῦ τραπέζης, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο ν' ἀναντινᾶξῃ δι' ἐνὸς λακτίσματος καὶ Ἀγγλίαν καὶ Ἰρλανδίαν, καὶ γαιοκτῆμονας, καὶ γαιοκατόχους, καὶ ἀντιπολίτευσιν καὶ συμπολίτευσιν. Μόνον ἀφ' οὗ τὰ διάφορα κατηγορητήρια ἔπαυσαν, ἠγέρθη ἀποτόμως, καὶ δι' ὀλίγων μόνον περιόδων, μεστῶν δυνάμεως, ἀπήντησεν εἰς ὅλα ταῦτα ἐν ᾧ αἱ τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰσῆγον, καὶ αἱ τῆς συμπολιτεύσεως διεῖρῆγνοντο εἰς ἐπευφημίας, αὐτὸς δὲ ὁ Πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μικρᾶς ἀγορεύσεως ταύτης, ὤφθη πολλάκις κινούμενος ὅλος, καὶ ἀναφωνῶν ἐπανειλημμένως καὶ στεντορειῶς ὑπὲρ τοῦ ὑπουργοῦ του Hear, Hear. (Ἄκουσον).

Ἄπαντα ἡ συνεδρίασις ἐκείνη ἦς μάρτυς ἐγενόμην δυστυχῶς κατηναλώθη εἰς ἐπερωτήσεις, καὶ εἰς τὴν περὶ Ἰρλανδίας συζήτησιν. Οὐδὲν δὲ θὰ εἶχον νὰ διαγράψω ἄξιον λόγου ὡς πρὸς αὐτήν, ἐὰν δὲν ἐτύγχανε τὸ ἀκόλουθον ἐπεισόδιον. Ἰρλανδὸν τι μέλος, ὁ Biggar, ὁμιλῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πατρίδος του, καὶ ρίπτων

εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν αἰτίαν ταύτης ἔκρινε καλὸν νὰ κάμῃ ὑπαινιγμὸν τινα ἐπὶ τῆς εἰς Ἰρλανδίαν περιοδείας τοῦ νεαροῦ βουλευτοῦ τῶν Leeds, καὶ υἱοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐρβέρτου Γλάδστονως. Ὁ δραστήριος οὗτος νέος σύνολον ὧν ἀρκετῶν προτερημάτων βαίνει ἀκριβῶς ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ πατρὸς του, εἰς ὃν παρέχει μεγίστην συνδρομὴν ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ἐπαχθοῦς καθήκοντός του. Ἐνεκα δὲ τούτου ἀγαπᾶται τρυφερώτατα ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ Πρωθυπουργοῦ. Ὁ κακεντρεχὴς Ἰρλανδὸς θέλων νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Λέοντα πλήττων τὸν σκύμνον, ἐν τῇ φορᾷ τοῦ λόγου ἐπέτεθη κατὰ τοῦ νέου Γλάδστονως ἀποκαλῶν αὐτὸν εἰρωνικῶς νέον εὐελπίαν (young hopeful) καὶ λέγων ὅτι ἐστάλη ἐπίτηδες ὑπὸ τοῦ πατρὸς του εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, πρὸς ἀπόκτησιν πρακτικῆς. Τὸ τραῦμα ἦτο καίριον, καὶ ὁ Λέων ἠνωρθώθη! Ὅπόσον ὑψηλὸς καὶ μέγας μοι ἐφάνη ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας τὴν στιγμὴν ἐκείνην καθ' ἣν τὸ πρόσωπον ἔχων πλήρως ἀσυνήθους ζωηρότητος, καὶ τὴν φωνὴν μεστὴν δικαίως ἀγανακτήσεως, ἠγέρθη ἵνα ὑπερασπίσῃ τὸν συκοφαντούμενον υἱὸν του! Τὸ εὐθυγενὲς σῶμα τοῦ ἐνδόξου γέροντος ἔλαβεν ἐπιβλητικὴν μεγαλειότητα καὶ ἡ φωνὴ του, ἡ σπανία ἐκείνη φωνή, ἡ πάντοτε νεανικὴ, ἠχηρὰ καὶ διάτορος, κατέστη ἤδη πανδημοτέρα καὶ βροντώδης ὡς ἐὰν κεραυνός τις διέτρεχε τὴν αἴθουσαν. Δὲν συγκεντρώνει ἤδη ὅλας τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις του ὅπως προμαχίση ὑπὲρ μιᾶς ἰδέας, ἀλλὰ τὸ ἰερώτερον καὶ ζωηρότερον τῶν αἰσθημάτων, ὑπεκκυθὲν ἐν αὐτῷ, πυρπολεῖ τὸν εὐσταθεῖ ὀργανισμόν του, καὶ δίδει εἰς ἐκάστην λέξιν του ἔκτακτον ἰσχύιν. Ἐχει στηρίξει ἐπὶ τῆς τραπέζης τὴν ἀριστερὰν χεὶρά του, ὡς ἐὰν διὰ τὸ στηρίγματος τούτου ἐπειράτο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀνανάξιν τῆς σφοδρῶς ἀναφλεχθείσης ὑπαρξέως του. Τὴν δεξιὰν φέρει ἐπὶ τῆς καρδίας ὡς ἵνα κατασιγάσῃ τοὺς ὀρμητικὸς παλμούς τῆς φιλοστοργίας, οὓς διήγειραν αἱ τραχεῖαι ἐκεῖναι τοῦ ἀκατεργάστου Ἰρλανδοῦ ἐκφράσεις. Τὸ γηραιὸν σῶμά του εἶναι ὠρθωμένον δίκην δρυός, ἡ δ' εὐθυγένειά του ἀναπτυσσομένη ἐπὶ μάλλον κατὰ τὴν παρίστασιν ἐκείνην τῷ δίδει ἀγέρωχόν τινα μεγαλειότητα. Ἐν τῇ μορφῇ του διαδέχονται ἀλλήλους ὅλοι οἱ τύποι τῆς περιφρονήσεως, τῆς ὑπερηφανίας, τῆς ἐπιβλητικῆς ἀγανακτήσεως, καὶ τῆς πληγείσης ἀξιοπρεπειάς. Συμπύπτει τὸ μέτωπον, ἀνορθοῖ τὸ ἄνω χεῖλος, ἠμικλείει τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ὕφος ὑπὲρ τῷ δίδει ἡ διαθέσις αὐτῆ τῶν χαρακτήρων του, φαίνεται ὅτι μέλλει νὰ συντρίψῃ πάντας ἐκείνους καθ' ὧν τὸ βλέμμα του διευθύνεται. Αἱ περίοδοι τοῦ λόγου του εἶναι βραχεῖαι, ὡς ἐὰν ἡ πληγείσα καρδία του ὑφίστατο ἀκατέυναστον ἄσθημα, αἱ δ' ἐν αὐταῖς περιεχόμεναι ἰδέαι εἶχον τὴν ἀπαράμιλλον καὶ θαμβωτικὴν συντομίαν τῆς ἀστραπῆς, ἐκφραζόμεναι πολλάκις μόνον δι' ἐνὸς ζεύγους λέξεων. Ἀμφότεραι αἱ πολιτικαὶ μερίδες μένουσιν ἀκίνητοι, σιγηλαί, μὲ δισταλμένους ὀφθαλμούς καὶ ἠνεωγμένα χεῖλη, ὑφιστάμεναι ἀκατάσχετον γοητείαν, πρὸ τῆς πρωτοτύπου ταύτης εἰς τὰ χρονία τῆς πολιτικῆς ἀγορεύσεως. Οὐδεὶς δραματικὸς ποιητὴς ἠδυνήθη νὰ δώσῃ εἰς πρόσωπον ἥρωα πατρικῆς φιλοστοργίας, τοιαύτην ἐκφρασιν, καὶ νὰ θέσῃ εἰς τὰ χεῖλη του τοιαύτας λέξεις καὶ τοσαύτην περιπάθειαν, ὅσαι καθωραΐζον κατὰ τὴν ἀσυνήθη ἐκείνην σκηνὴν τὸν μέγαν ἐκείνον πολιτικόν, καὶ τὸν αἰσθηματικώτατον πατέρα. Ἐνόμισα ἀκούων τὸν σπαρακτικὸν τόνον τοῦ Γλάδστονως, καὶ βλέπων τὴν

συγκίνησιν καὶ τὴν ζωηρότητα τοῦ προσώπου, καὶ τοῦ σώματός του, ὅτι μετεκομίσθη αἰφνηδῶς εἰς μελοδραματικὴν αἰθούσαν, καὶ ὅτι τὰ ὠτὰ μου προσεβάλλοντο ὑπὸ τοῦ περιπαθεστάτου πλήν καὶ ἀπειλητικωτάτου ἄσματος, τοῦ ἤρωος ἐνὸς ἐκ τῶν ὠραιότερων μελοδραμάτων τοῦ Βέρδη. Καὶ μοὶ ἐφάνη ὅτι ἡ ἔδρα τοῦ Προέδρου μετεβλήθη εἰς Δουρικὸν θρόνον, ἐν ᾧ ἡ θερμὴ εὐγλωττία τοῦ Πρωθυπουργοῦ μετεσηματίζετο ἐν τῇ πλανηθείσῃ φαντασίᾳ μου εἰς τοὺς συγκινητικούς τόνους τῆς πλήρους πατρικῆς θρηνηδίας μουσικῆς τοῦ «Rigoletto»

Cortégiani, vil razza dannata,

Chè facesti del mio tesoro! . . . .

Τὰ πλήθη τῆς αἰθούσης, ὑφίστανται ἀκόμη τὴν ἀκατανίκητον γοητείαν τοῦ αἰσθηματικοῦ ἐκείνου ρεύματος τῆς ἀγορεύσεως, ἀλλὰ τὸ εὐγενέστερον θέαμα παρέχει ὁ μέγας ἀντίπαλος τοῦ ἀγορητοῦ ὁ Σίρ Στάφορντ, ὅστις ἀναλαμβάνει θέσιν βαθέος θαυμασμοῦ, καὶ παρατηρεῖ τὸν κεραυνοβόλον ἀγορητὴν μετ' ἀρρήτου συμπαθείας, ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐκπλήξεως. Φαίνεται ἀπορῶν, καὶ καταδικάζων ἐαυτὸν διὰ τὸ θράσος τοῦ ἀνταγωνισμοῦ του κατὰ τοιοῦτου λέοντος. Καὶ ὅταν ὁ πατὴρ τοῦ Ἐρβέρτου, προτείνει μετὰ μεγαλοπροποῦς κ' ἐπιτακτικῆς ὑπεροχῆς τὸν δεξιὸν πόδα, ὃν κροτεῖ δεσποτικῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὅταν ἐκκαλεῖ τὸ μέγα κύρος τῶν ἰδεῶν του πρὸς τὴν γενικὴν κρίσιν τοῦ Κοινοβουλίου, ὁ ἀγέρωχος ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτευσεως ἐγείρεται ἀκολουθῶν τὴν συμπόλιτευσιν, καὶ διατρέχει διὰ τοῦ γοργοῦ βλέμματός του μετ' ἐπιτακτικοῦ ὕφους ὅλας τὰς τάξεις τῆς πτέρυγός του, ἡτις ὀρθοῦται ἀπαξάπασα, συνενουμένη πρὸς εὐγενῆ σκοπὸν μετὰ τῆς ἀντιπάλου πτέρυγος, ἀφίνει νὰ διαχύνωνται εἰς τὴν ἔκτασιν τῆς αἰθούσης παρατεταμένα κύματα ἐπευφημιῶν κ' ἐπιδοκιμασίας. Ἄλλ' ἡ σκηνὴ ἔλαβε ζωηρότερον χαρακτήρα, κ' ἐγένετο μεγαλοπρεπέστερα, ὅταν ὁ γηραιὸς Πατὴρ ἀναλαμβάνων ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του νεανικωτάτην ὀρμὴν, ρίπτει τὸ χειρόκτιον ἀπειθείας κατὰ τοῦ Ἰρλανδοῦ συκοφάντου οὗ τὸν τρόπον ἀποκαλεῖ *brutal* (brutal). Πλὴν ἄς μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφράσω τὸν βαθὺν θαυμασμόν μου, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τῆς Γλαδστονείου ὀργῆς, ὅστις καίτοι δεχθεὶς τοσαύτας προσβολὰς, καίτοι ἀνήκων εἰς τ' ἀκαταδάμαστα τέκνα τῆς πατρίδος τοῦ Wellington, ἐτήρησε θέσιν ἐκπληκτικῆς σιγῆς καὶ γαλήνης, παρηγκωτισμένος εἰς τινὰ ἄκραν μ' ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας, καὶ τὴν κεφαλὴν κεχυθεῖσαν, ὡς ἐάν μετενόει πικρῶς διὰ τὰς ὀλίγας λέξεις αἰτινῆς ἀνεπαισθήτως ἐμίχθησαν εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ λόγου του. Κ' ἐγὼ ὅστις ἐγείνα πολλάκις μάρτυς τῆς ἀγρίας λύσεως τοῦ Ράλλη ἐν τῇ ἑλληνικῇ Κοινοβουλίᾳ, καὶ ἠδυνήθην νὰ παραστῶ εἰς τινὰ μανιώδη ἀγόρευσιν τοῦ Κασσανιάκ ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ, θεωρῶ καθήκόν μου νὰ προσφέρω τὴν λατρείαν τοῦ θαυμασμοῦ μου πρὸ τῆς ἡρέμου καὶ γλυκείας συντριβῆς τοῦ Biggar.

* * *

Ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἡ κωμῶδια δὲν ἐβράδυνε νὰ διαδεχθῇ τὴν μεγάλην ἐκείνην καὶ συγκινητικὴν τραγωδίαν, καὶ μοὶ ἐδόθη περίστασις νὰ θαυμάσω τὸν περιέργον ἀγγλικὸν χαρακτήρα ἀπαξ ἔτι, καὶ νὰ σπουδάσω τὸν πνευμα-

τώδη καὶ θελκτικώτατον τρόπον, μεθ' οὗ ἐκτοξεύονται ἐν ταῖς πολιτικαῖς αἰθούσαις τοῦ Λονδίνου τὰ σκώματα, καὶ δι' οὗ προσκαλεῖται ἐκεῖ ἡ ἰλαρότης καὶ ἡ θυμηδία. Ὁ Richardson, εὐφύεστατον μέλος τῆς μερίδος τῶν φιλελευθέρων, ἀνέλαβε διὰ τρόπον ὅπως διαφόρου νὰ συμπληρώσῃ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐκδίκησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ. Ἐγείρεται ἐκ τῆς θέσεώς του, περιστρέφει ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὸν πῖλόν του εἰς τὰς χεῖρας, ὅπως παρέλθῃ ἡ γενικὴ συγκίνησις ἢ παρήγαγεν ἢ προηγουμένη ἀγόρευσις, καὶ στρεφόμενος ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς Βουλῆς πρὸς τὸ ἕτερον, λαμβάνει τὸ προφυλακτικὸν ἐκείνο ὕψος, ὅπερ παρατηρεῖται εἰς τοὺς ἀποκαλύπτοντας οἰκογενειακὸν τι μυστήριον, καὶ μετὰ ἐπιτηδειοτάτης σοβαρότητος διηγεῖται εἰς τοὺς συναδέλφους του ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν περιοδεύων εἰς τὴν πατρίδα τοῦ ἀτυχοῦς Ἰρλανδοῦ, συνήντησε τὸν δάσκαλόν του (Schoolmaster) ὅστις τῷ εἶπεν ὅτι ἦτο πολὺν ἀτακτο καὶ πολὺν κακὸ παιδί. (Very troublesome and very naughty boy). Τοῦτο ἤρκεσεν ὅπως θέσῃ πυρκαϊὰν καγχασμῶν καὶ ἰλαρότητος εἰς ἀπασαν τὴν πολιτικὴν ὁμήγυριν, πυρκαϊὰν ἀκατάπαυστον καὶ παρατεταμένην, ἧς συμμετέσχε ζωηρότητα καὶ αὐτὸς ὁ Σίρ Στάφορντ Νόρθκωτ, λιχνιζόμενος σφοδρῶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του, πρὸς μεγίστην παρηγορίαν τῶν ἠδυπαθῶν περικνημίδων του, ὧν τὸ προκλητικὸν χρῶμα, ἐξήστραψεν ἀπαξ ἔτι πρὸ τῶν ἀδιακρίτων βλεμμάτων μου. Πλὴν τότε τοῦλάχιστον, ἡ γενικὴ εὐθυμία μοὶ ἔδιδε τὸ δικαίωμα ν' ἀφίνω ἐλυθέρην τὴν ἐκρηξίν τῆς θυμηδίας μου, χωρὶς νὰ ὑφίσταμαι τὸ φοικαλέον βλέμμα τοῦ παρ' ἐμὲ κομψοπροποῦς λόρδου. . . . .

* * *

Καίτοι ἡ συνεδρίασις ἐκείνη δὲν ἦτο γόνιμος σπουδαίων συζητήσεων καὶ γεγονότων ἀξιοσημειώτων, διήρκεσεν ἐν τούτοις μέχρι τῆς 3ης ὥρας τῆς πρωίας. Ἄναφέρω ἐν παροῦσιν ὅτι καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης, ἐνόμισα ὅτι εὐρισκόμην ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἐνεκα τοῦ περιέργου φωτισμοῦ ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ὅταν δ' ἐξῆλθον, προσεβλήθη αἰφνηδῶς ὑπὸ τοῦ ζοφεροῦ σκότους ὅπερ ἐβασίλευεν εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ ἐξωτερικὸν περίβολον τῶν πολιτικῶν ἀνακτόρων. Τὸ πνεῦμά μου καθαρισθὲν ὑπὸ τῆς νυκτερινῆς αὐρας ἦν καθίστα ὑγρὰν ὁ παραπλέων Τάμσις, περιεπλανήθη ἐπὶ τινὰ στιγμήν εἰς τὴν μνήμην τῆς ὑψηλῆς σκηνῆς, ἡτις παρέστη ἐπὶ τόσον χρόνον πρὸ τῶν ἐκπεπληγμένων βλεμμάτων μου. Καὶ ὅταν παρετήρουν ἕνα πρὸς ἕνα τοὺς ἀφωσιωμένους ἐκείνους ἐραστὰς καὶ δούλους τῆς πατρίδος ὡς ἱερὰς σκιάς εἰσδύοντες εἰς τὸ χάος τῶν δίφρων των, ὅπως ἀποσυρθῶσι καὶ ἀναπαυθῶσιν ἐπ' ὀλίγας ὥρας διὰ ν' ἀνακτῶσιν νέαν δύναμιν πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς χώρας των, δὲν ἠδυνήθην ἢ νὰ δακρύσω ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως. Καὶ ἀπῆλθον ἐκ τοῦ ἐπισήμου ἐκείνου μέρους, ἀνακυκλῶν πάντοτε εἰς τὸ πνεῦμα τὴν ἐντύπωσιν ἣν μοὶ παρέσχε, ἡ ἐκπληκτικὴ θεὰ τῶν συνεδριάσεων, τῶν πολιτικῶν ἐκείνων ἡμιθέων . . . .

Timeson

(ΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ»

Ὁδὸς Μουζῶν, παρὰ τὴν Πλατείαν Σουδάμματος